

BORSSZEM JANKÓ

NÉPEK KARÁCSONYAFÁJA.

Várták a Jézuskát és jön a Mikulás. (De azért nem kell tőle megijedni.)

Karácsonyi ének.

»ISTENNEK dicsőség, — embereknek béke!« —
Égi seregeknek szava zeng a légbe.
Embereknek szive szeretetre tárul,
Boldog fény sugárzik a karácsony-fárul.

Leszállott a földre a szeretet napja:
Haragos sziveknek oszlik a haragja.
Politika, fajharcz, sötét szenvedélyek
Rövid ünneplésül elpihenni térnek.

Künn bár hideg észak vad viharja csattog,
Benn a kandallónak enyhe tüze pattog,
Nyüzsgő gyerekrajnak víg kacajja zendül,
Ragyogó színborral teli pohár esendül.

Jóízű tréfában osztnak jó tanácsot,
Fölmetszik a hószin fonatos kalácsot,
Rózsapiros sonkát pusztítanak vidáman, —
Áll istenszerette jámbor dinom-dánom.

Ilyen a karácsony bárcsak ilyen lenne!
Most is! Harag, bánat csöpp se esnék benne!
De az égi hangok szent harmoniáját
Mostan szilaj, harczi hangok szétzilálják.

»Dicsőség Bismareknak, — harczi a félvilágnak!«
A német ujságok ekkép trombitálnak —
S szeme a szülőknek legény-fira esve,
Aggodalmas nekik a karácsony estve.

Pedig e lármától kár aggódni, félni,
Szegény ujságoknak — nekük is köll élni,
Szenzáció dobját verik sebbel-lobbal, —
Ámde Bismarck nem megy verebészni dobbal.

Ujságok lármája lelkünk ne aggaszsa,
Se a gseft-hajhászó börzék baisse-e, hausse-a,
Jókedv legyen arcunk karácsonyi éke, —
Istennek dicsőség, — embereknek béke!

ŠUTTYOMBERKI DÁRIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

LETTE Göndöcsöt és Zichyt, hogy ilyen praecedens csináltak? Az egyik saját költségére ásat, a másik pláne 12,000 frtot szór ki a zöld asztalra.

Veszedelmes divat!

Nem tartok ugyan tőle, hogy lábra fog kapni, de hátha majd Szapárynak eszébe jut az extraordinariumba ilyen tételt praeliminálni:

»Nagylelkű képviselők netaláni adakozása hozzávetőleg 500,000 frt.«?

Es az ember csupa becsületből kiizzadja a keserves napidijak egy sajnos hányadát.

Mameluk vagyok, de az effélékre nem szabad semmiféle kormányt rákapatni.

Különb is erszénylapító idők járnak!

Eddig szobroztunk most telepítünk, melyek közül mindegyik költséges szórakozás. Ha ez így megy, indítványt nyujtok be a diurnumok megduplázása tárgyában.

Csapás!

— Pakolj Pista!

Börzeviczy W. M. élczei.

— Nem is hittem olyan praktikusnak azt a véres száju Verhovayt. Addig dolgozik ollójával, míg a nyiregyházi históriából szépen nyír egy házat. (Exhumirt soll er werd'n!)

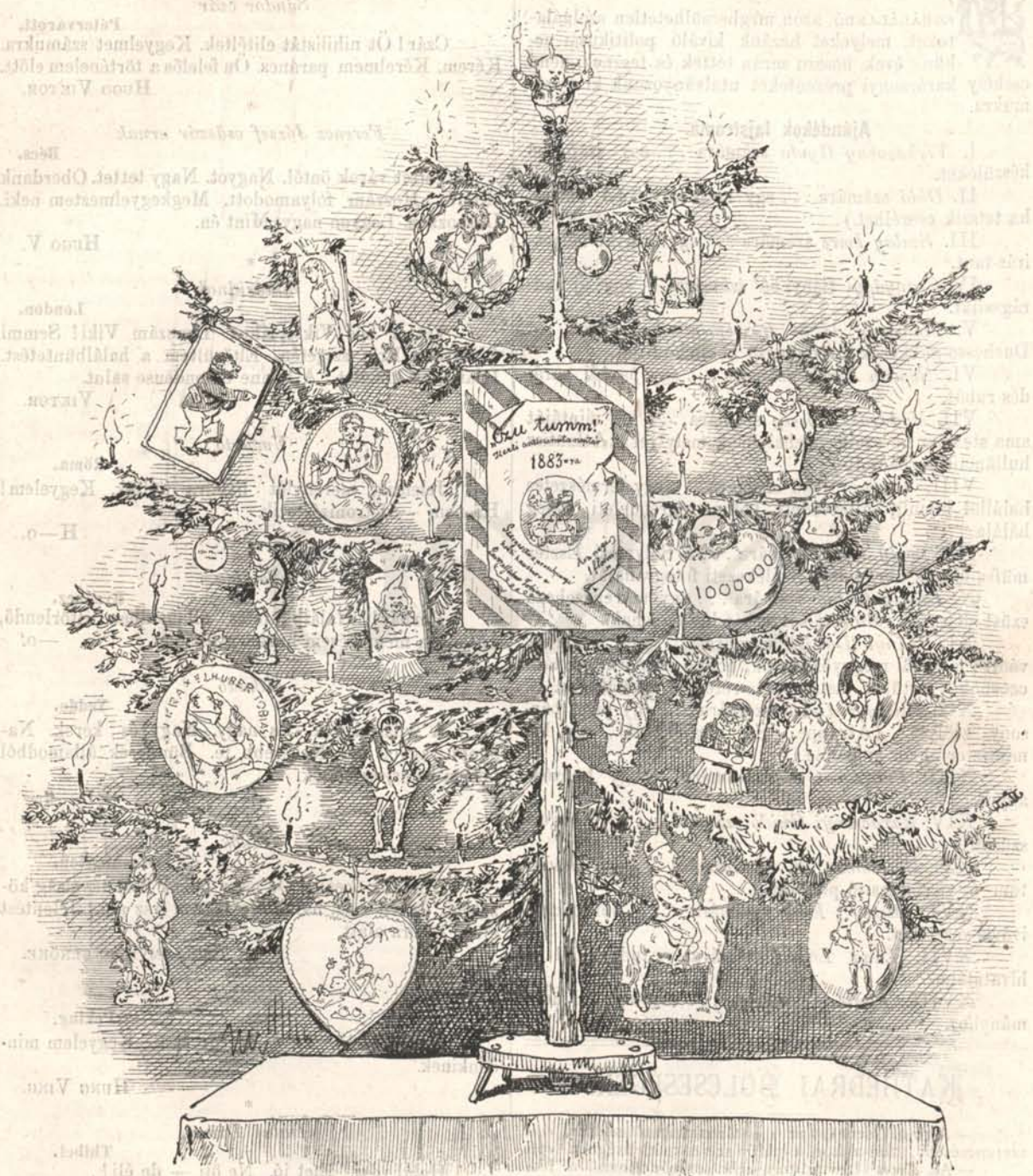
— Hiába kerestem a német színházban vasfüggönyt. Minek is ott, a hol vízenyős dolgokat adnak oly kevés tüzzel! (Wie sagt Reuloux? . . büllüg und schlöcht!)

— Mit használ az Apponyi barátom szocialisztikus olaja, mikor csak az a raffinirozott, a ki öntené! (Poleczój!)

— A miniszteriumban a latere eltűnt 50,000 forint. Ugy hiszik, hogy a nyugdíjasok sikkasztották el. (Denn Müsüggang üst aller Laster Anfang!)

— Minap kellemesen leptem meg Szalay Imrét. Azt mondám neki: »Ugy hallom, hogy a zsidók az ellened való tiszteletüknek az által akarnak kifejezést adni, hogy ezentul csak így fognak esküdni: »Szalaych leben! (Kinder, ü Wand zum anlehnen!)

„BORSSZEM JANKÓ“ KARÁCSONYFÁJA.

Kedveskedik vele az ő hű publikumának.

A „Borsszem Jankó“ karácsonyi ajándékai.

MEGHÁLÁLANDÓ azon megbecsülhetetlen szolgálatakat, melyeket hazánk kiváló politikusai nekünk évek hosszú során tettek és tesznek, némi csekély karácsonyi prezenteket utalványozunk ki a számukra.

Ajándékok lajstroma.

I. *Vérhasovay Gyula* számára ... egy szájmosó készüléket.

II. *Didó* számára ... egy szájkosarat. (A két ur, ha tetszik cserélhet.)

III. *Szalay Imre* számára ... egy magyar helyesírás-tant.

IV. *Csanyágyi Sanyi bá'* számára ... egy új nadrágszíjat.

V. *Monsieur de la Passementerie* számára ... Duchesse-gukkerek jövedelmező kommanditjét.

VI. *Németh Bercei* számára ... egy parádi parádés ruhát.

VII. *Madarász József* számára ... kis mintáját ama steamer nevezetű gőzhalyónak, melylyel az Atlantisz hullámain korbácsolta.

VIII. *Herman Ottó* számára ... egy természetes halállal kimult, állatvédett bolha végrendeleti meleg hálája.

IX. *Ónody Géza* számára ... a Solymosi Eszter műfés:őjének ábrányított emlékezeti fotografiáját.

X. *Istóczy Győző* számára ... egy szerencsehozó ezüst dísznővá változott sakterkát breloquenak.

XI. *Irányi Dániel* számára ... egy ballerina vádlit, melyből meggyőződtek, hogy a szemérmes táncosnők a testüket vastag vatta-réteggel takarják be.

XII. *Szilágyi Dezső* számára ... egy piros bársony zsölyét. (Átrappe. Ha megnyomják, egy kis miniszter ugrik ki belőle.)

XIII. *Pulszky Gusztó* számára ... egy honvédelmi águt.

XIV. *Karácsonyi Guido* számára ... egy tengeri szüzet.

XV. *Börzeviczy W. M.* számára ... egy mandatum- és viczbiztosító polizzát.

XVI. *Mezey Ernő* számára ... hordozható ivóvíz-vezeték.

XVII. *Láng Lajos* számára ... tudományt a hivatalához.

XVIII. *Pisztóry* számára ... hivatalt a tudományhoz.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— A római senatus az ő határozataiban sohasem volt szerencsésebb, mint akkor, a midőn szerencsétlenségben volt

— Az ilyen Livingstone-féle epigónoknak a Kolumbus-tojásai később, a midőn kikelnek, csak amolyan pöffegek. Amerika fölfedezése nem minden nap terem a bokorban.

Hugo Viktor sürgönyei
a fejedelmekhez.

Sándor csár

Pétervárott.

Czár! Öt nihilistát elítéltek. Kegyelmet számukra. Kérem. Kérelmem parancs. Ön felelős a történelem előtt.
HUGO VIKTOR.

*

Ferencz József császár urnak

Bécs.

Tettet várok öntől. Nagyot. Nagy tettet. Oberdank elítélve. Hozzám folyamodott. Megkegyelmeztem neki. Utánozzon. Legyen nagy. Mint én.

HUGO V.

*

Viktóriának

London.

Viktor hős Viktoriához. Druszám Viki! Semmi kivégzést Erin szigetén. Eltörültem a halálbüntetést. Irlandnak kimélet. A bonne entendeur salut.

VIKTOR.

*

Umberto

Róma.

Jelentik, merénylőt halálra ítélték. Kegyelem! Ha nem — detronizáltatik.

H—o.

*

Szultán

Byzancz.

Barbár! Halálbüntetés államodban eltörölnöd, különben megvetésem hurka nyakadon.

—o.

*

Mikadó

Yeddo.

A világ kerek. És nagy. Nagy és kerek. Nagyobb vagyok én. Kevesebb te. Bűnperek államodból nekem betérjesztendők.

H—g—

*

Elnök

Washington.

Köztünk óceán. De nagy lelkek közt távolság közelség. Igérd meg, halálítéletet nem irsz alá. Jelentést elvár 14 óra alatt

SZELLEMVILÁG ELNÖKE.

*

Császár

Peking.

Budha és én. Te és ő. Mi és ti. Kegyelem mindenkinek.

HUNG VING.

*

Dalai Láma

Thibet.

Halál rossz. Élet jó. Ne ölj — de élj!

HUGOLÁMA.

A csábitó és a férj.

Családi komédia 3 felvonásban.

Személyek:

BISMARCK, vaskanczellár, oberdonnerer, herceg, varzini földesúr és férj.

AUSZTRIANKA, 1884. október 15-ig szerződésileg hozzákötött feleség.

GIERS, sötétben ólálkodó csábitó, commis voyageur in politiciis.

SZLAVIANKA, leánya. (Csak mint néma személy szerepel.)

I. Felvonás.

Varzin.

Bismarck. (nyögve.) Ó rheuma — rheuma — rheuma! (Kopogás.) Nem szabad!

Giers. Alászolgája!

Bismarck. Hogy mert belépni, mikor azt mondtam: nem szabad?

Giers. A nem-et nem tudom megérteni.

Bismarck (kedvetlenül.) Mi tetszik?

Giers (szemérmesen.) Nekem van egy lányom. Neve Szlavianka. Piros pozsgás. Ez a lány halálosan bele van önbe bolondulva és öné akar lenni. Vagyis azt akarja, hogy ön legyen az övé.

Bismarck. Sajnálom — én már házas vagyok. Ime feleségem Ausztrianka arcképe, médaillonomban viselem — íróasztalomon tartom — mindenkép megbecsülöm.

Giers. Feleség! Feleség! . . . Hm! Hát uraságod — hm! . . . uraságod oly hü volna?

Bismarck. Micsoda? Ön maitresset ajánl?

Giers. A hármas szövetségek mai napság életben, politikában egyaránt divatosak.

Bismarck. De én visszautasítom! Én a Land der Zucht und Sittéből való vagyok. Ez afféle házasságtörési tervekkel forduljon Párisba — ott kedvelik ezeket a thémákat.

Giers. Herczegséged félreért . . . a hármas szövetséget csak a végszükségre ajánlottam. De ha egy kis ártatlan vállalkozásra elszánná magát és t. nejét el méltóztatn k csapni. . .

Bismarck. Hah! . . . Nimmermehr! El tőlem!

Giers. Engedje meg legalább, hogy Szlavianka lányom egy néma képletben bemutassa magát önnek.

Szlavianka (a legbájosabb attitűdökben kelleti magát és csábitja a hü férjet; 10% vámenedési opiumpívával kínálja meg. Bismarck nem enged és ott hagyja Gierst a faképnél.)

Szlavianka (utána szalad és Putifár gyenge utánzásával Bismarck József hálókabátjának a zsinórját tépi le.)

Giers (elutazik Rómába — bár férfi.)

II. Felvonás.

Ismét Varzin.

Bismarck. (Kezében egy levelet tart.) Ebben a levélben ezt írva találok: »A csábitó Giers, mivel nem succédált a terve, most boszúból a nejét iparkodik elszédíteni, úgy okoskodván, hogy ha botránnyt idézhet elő és Ausztriankát kompromitálhatja, ön majd mégis elválik tőle. S aztán ráfanyalodik Szlaviankára, mint a garçon életnek nem kedvelője, ki már rég idő óta megszokta a szü-

vetkezésben való élest« . . . Igy állunk? No várj, csábitó!

III. Felvonás.

Ausztrianka nyaralója Bécsben.

(Éjjel; a szerelmesek ideje.)

Giers (közeledik állólötőzetben és szerenádót csap az ablak alatt.)

Ausztrianka (kimegy az erkélyre, nagy küzdelmek után.) Csábitó ur, ne muzsikáljon az ablakom alatt, nekem férjem van, én hü vagyok hozzá s ön kompromittál.

Giers (magában.) Hisz épen azt akarom! (Fenn.) Ne értsen félre nagysád! Én önt imádom! Férje vak. Folytassunk a háta mögött a tilos viszonyt. Az olyan édes! (Félre.) Aztán férje előtt majd bevádolom.

Ausztrianka. Ó mit tegyek? — Az ön szava méz-édes — de a kötelesség — a hűség fogadalma. — Menjen, különben ingadozni kezdek!

Giers. Emlékezzék a régi időkre . . . mikor együtt viszonykodtunk . . . 1838-ban! (Rákezdi a »Melanie«-valczert.)

Ausztrianka (ábrándozóh.)

Unter Bäumen

Süßes Träumen

Liebe Gräfin Melanie.

Bismarck (megjelenik szörnyű mordizom képpel.) Huh! Mi ez?

Giers. Jaj, a férj! (El akar futni, de Bismarck sajtókozákjai elfogják s elnadrágozzák, aztán kiteszik szűröstül.)

Bismarck (összeráncolt homlokkal jár fel-alá. Ijesztőleg néz a feleségére, rá-ráröffen.) Bú! Buhú!

Ausztrianka (remegve áll.)

Bismarck (elébe tartva a házassági szerződést.) Asszony, ismered ezt?

Ausztrianka (zavarral.) É — én ne — em va — agyok bü — bühü — hünös.

Bismarck. De nem hűségeden múlt, hanem azon, hogy észrevettem és megelőztem a bajt.

Ausztrianka (lesujtva.) Férjem!

Bismarck. Sebaj! (Megöleli, megcsókolja.) De tanácsolom minden férjnek, ne várja be a katasztrófát, hanem csináljon spektakulumot idejekoráu. Akkor bátorságban érezheti magát.

Ausztrianka. Imádlak, szeretlek! (Hizelegve a Bismarck tokáját csiklándozza.)

Bismarck. Elhiszem! (Félre.) De vigyázni kell a menyecskére, akármilyen öreg!

Önody dala Ábrányi piktorhoz.

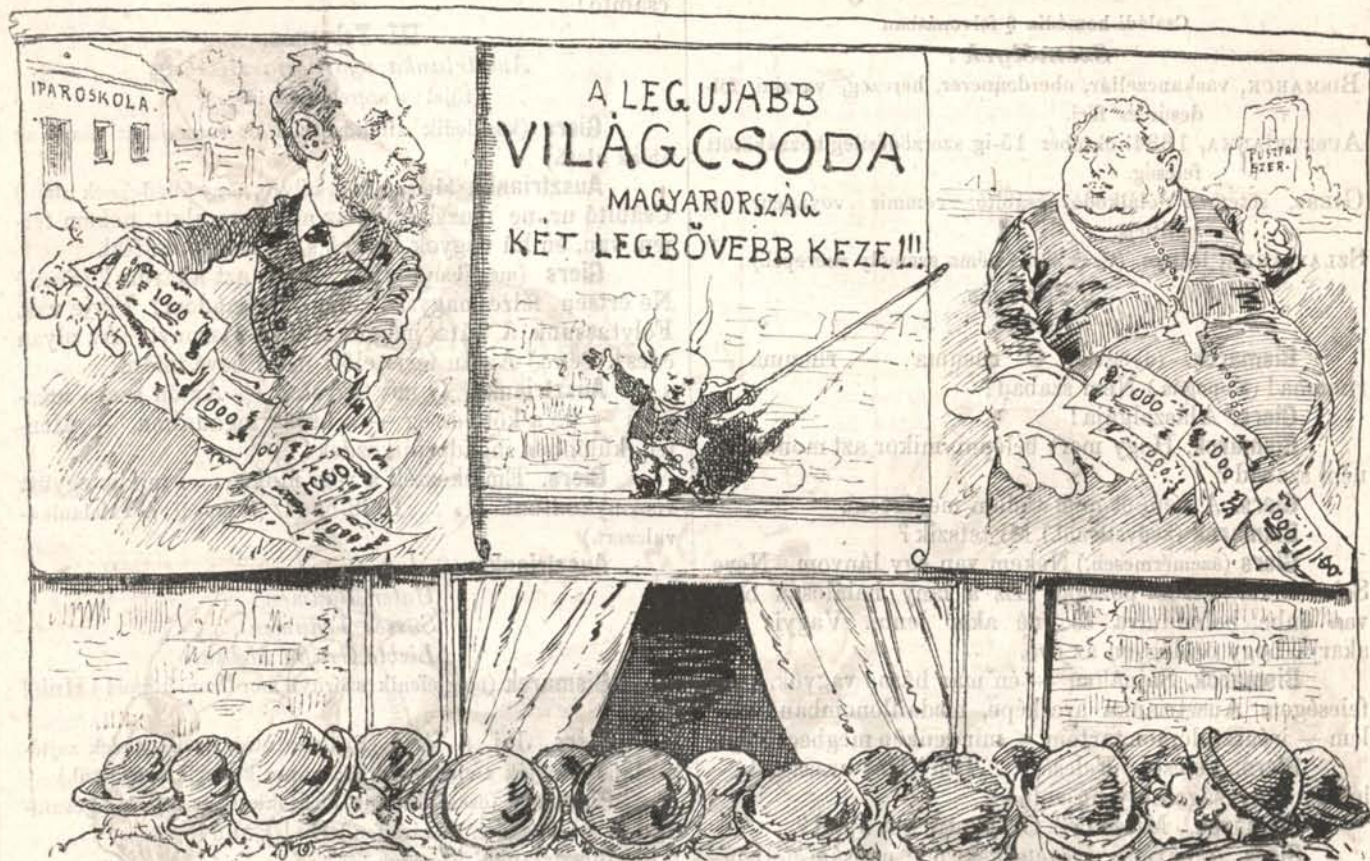
KÉPEDEL alszom el
Képeddel ébredek,
Bármint dühöngnek is
A sakter héberek.

Képeddel utazom,
Képeddel gseftelek,
Mily bőven omlanak
A nagy bevételek!

Drezdától Berlinig
A nagy Germánia
Bámulta képedet —
Most meg „Pannonia.“

Ki Esztert alkotál
Dicső piktor gyerek:
Képeddel alszom el,
Képeddel ébredek!

A KÉT BŐKEZŰ, az ördög A

Tisztelt haza, jövel, ám lásd!
Adakozó magyar mágnást,
Áldozatkész magyar papot,
Ántré mellett mutogatok.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

képzelted, mily benyomást tett rám, mikor a kabátí benyomásaidat megtudtam. Igazán kíváncsi vagyok, hogyan vágod ki magad a ruha-bevágásokért. Fialat emberre nincs nagyobb

— Ha mai világban a filozófer a nemzeti színházba téved csak egyszer is, akkor, mint a medve, bátran a téli álomnak adhatja magát, mert oda van akkor az egész szezon-gázsí.

— Ugyan mit mondott az überczihám a frakkomnak, mikor tegnap a kiváltás és benyomás nagy tényénél találkoztak?

— Aprozó benyomás. Ehen korgó álmatlan, hónapvéges éjszakán megjelent álomban az örege.m simigy dikiézíók: »Fiu,

csapás, mint a mundér-beccsapás. No, tölem ugyan várható a megváltás a kiváltás alakjában!« Roszul viccel az öreg, ha az én álombul beszél is.

— Karácsonyi prezentkép egy rosz melltűt származtattam a Juliska kaszir frájlához. »Kisasszony«, mondám neki rangos svunggal, »e melltű legyen emeltyű, melylyel magát leemelem sarkairól!« (Voczu te!)

— Mielőtt haza vágattam volna vakációzni, emléke kértem a Juliskától. Hogy nincs neki mit adni. Ép egy új öt flőresest morzsolgatott kacsói közt a gyöngyöm. Erre rá irattam a nevit czeruzával és elkértem tőle. Ajkaimhoz szorítottam a drága emléket és bugyellárisomba csuszattam.

— Savanyu pofát vágott a Muki kellner, mikor bucsut vettem a kávéházi »kné frau«-tól. »No«, vigasztaltam a boldogtalant, »elküldheti az ujévi gratulációt utánam: Bukovára, poszt r e s z t a n t!«

— Ilyenkör karácsonyi vakációra haza-készüléskör roppantul engesztelékeny vagyok. Nem szakítok senkivel. Valamennyi adósságomat prolóngáltattam.

TALMUD TANULMÁNY.

Reb Emram ken Szalaj előterjesztése folytán, reb Acherószáj ben Tréfe és az ő ket bóchere: Chájim ben Szász és Gedaljuh ben Tanárháj a talmudot bővebb tanulmánynak tárgyává tesszik.

Apró hírek.

□ **A „Függetlenség“** újévtől kezdve nagyobbított alakban fog megjelenni. Regény helyett, Szalay Imre fordításában a talmudot fogja kiadni.

□ **A „Függetlenség“** annyi zsidót fal föl elül, hogy hátul nem adhat ki mást, mint zsidó-annonceokat.

△ **Mennyi Karácsonyi-díj** osztatik ki ezen a héten erény nélkül!

= **Bary sajtópöre** az »Egyenlőség« ellen elmarad. A vizsgáló bíró ur, úgy látszik, esküdt ellensége az esküdteknek.

+ **Mikor Giers** Bismarckot Varzinban meglátogatta, az öreget épen nagyon bolygatta a köszvény s így a muszka küldött kifejtéseire kedvetlenül azt mondá: »hagyjon nekem *békét!*« Ez az a »béke«, amelyből a háboruhírek támadtak.

* **Nagyon** elfogult ember az a nyiregyházai Trajtlér doktor ur. Nem hiába *fog-orvos*.

** **A zsidók kikeresztelkedésére** Szalay Imre ur följárja borkészletét.

⊙ **Bökezűség.** A majdan föllállandó Gróf Zichy Jenő szoborra 12,000 forintot adományozott jeles hazánfia — Gróf Zichy Jenő.

** **Memento.** Oberdankot tehát fölakasztották. Reméljük a hóhér *kötele* eszközbe juttatá trieszti irredentistáknak a — *kötelelességet*.

Ω **Fekete pontokat** vett észre a láthatáron egypár újságíró. Kiszült azonban, hogy a fekete pontok csak tinta-csöppök, a melyeket maguk ejtettek a papirosra.

Λ **A szabolcsi Ráfájel** Ábrányi Lajos ur rágalmazóknak nyilvánítja azokat, akik kétségbe vonják az ő Solymosi Eszter képének a hűségét. Annál nagyobb a hasonlatosság, mert az egészét *hasból* festette.

+ **Csontvázakat** földöztek föl a várszínház alatt. Kétségkívül szerencsétlen ballerínák csontvázai, kiket őskori sakterek meggyilkoltak, *szüzek* vérére lévén szűkségük.

IDEKI TROMBITA.

Debreczeni képtárlat.

— Saját külön esetünktől. —

A hazai festőművészet két commis-voyageursjei Debreczenbe érkezik s a »Bika« helyett ömágukba szállnak, és komor színekkel kezdik festeni a jövőt. A kolorit bágyadtsága jogosult, mert minden lépten-nyomon csak *képtelenségre* találunk. Jó kilátás tekintetében hijjával vannak minden legkisebb *perspektívának*, és ha mégis bizalommal nézünk is a kiállítás elé, az a helyesen működő »*Öt érzék*«-ükben leli magyarázatát. »*Abundantiá*«-ra nem igen számítanak, de méltán elvárják, hogy itt nem fognak vádolgatni mint »*Krisztus Píldá-*

tus előtt«, vagy mint a »*Csazargól*«, a kik, ha a »*Keresztrefeszítésre*« nem is, de a »*Börtön*«-re alkalmasok.

De hiszen majd elpállik.

* * *

És a harez legott megkezdődik a »*Ki a legény a csárdában*« és az *Oellfarbdruck* között:

Ki a legény a csárdában. Czoki nimet!

Oellfarbdruck (*elképedve*). I hob jo 's Birgerrecht!

A közönség. Lökjétek ki a sögort! (*Az olaj színnyomatot kiröpítik.*)

Kraxelhuber. Na warts, ösz kolbászrenitter übereinand. P. p.!

* * *

Csapi bácsi. Annyi bizonyos, hogy Mesterházy és Margittay jól kezdik.

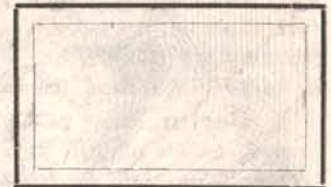
Taglodi uram. Hogy hogy?

Csapi bácsi. Mindakettő M-mel — épen mint Munkácsy.

* * *

„Már késő.“

„A megférés.“

I-ső czivis. Jó beszil! Aszongya, hogy máu kisü a megtérés. Hej, igazán is mondja!

II-ik czivis. Má mé?

I-ső czivis. Mert a ki ilyen gyatrán pingál, nem igen lesz abbúl szobapiktor.

* * *

Zichy monologja a tárlat bezárásakor.

..... Na csak kár volt le nem hozni az Ábrányi-féle »*Solymosi Eszter*« képét.

Tönődések.

Seiffensteiner Solomontól.

— *Ha a Péchy oraság tekintti a Csonádi orat edj vezérszónoknak, mért nem kütütte a nyokába az ü elnöki csengetyő?*

— *A legszebb karácsonfa a szegénynek egy öl tözi fa.*

— *Mikar a »Főgetlenség« mond egy viczet, atul jobban inkább fülhábaramdik a jomrom, mint ha káromkodja. Az ü élce a herr fűn Ütvüs védődvégy oraságra az, hojd' ada kel t vuna ütet okosztóni az Eszter melé. Igozi akasztófa-hómor!*

— *Én is csináltam edj költeményt:*

Bontoux, Féder:

Egy se héber!

Edj költemény, ami igaz.

Sürgönyök

a német-osztrákmagyar-orosz ujságháboru színhelyéről.

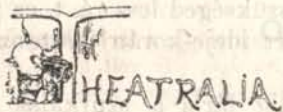
— Saját Leitter Jakobunktól.

Berlin decz. 18-án. *A veszedelem a küszöbön áll.* Lengyelországban 420.000 muszka van központosítva, csupa kozák, cserkesz és kirgiz lovasok. A muszkák szándéka Poroszországo' és Galiciát elárasztani és a háborut kozák módra vezetni. Tűzzel vassal fognak pusztítani. Vértenger. Európai háboru. Beláthatlan bonyodalmak.

Berlin decz. 19-én. *A muszkák Kontremineff és Baissejff tábornagyok vezérlete alatt már Berlinben vannak.* Elfoglalták a tőzsdét. Vandálmódra dulkan. Haussier tábornagy visszavonult, földadva összes pozícióit, melyeket Kontremineff megszállott. 25 bürziáner meghalt, 122 súlyosan, számtalan könnyen megsebesült. *A Galopin lovasezred tökéletesen meg van semmisítve.*

Berlin decz. 20-án. *Borzasztó panique.* Kurzusinszky tábornok segítséget kér, különben nem tud ellentállni. Kontremineff a Kredit és Rente hadosztályokat tökéletesen megverte. Súlyos veszteségek. Béke-alkudozások nem vezettek célhoz. Kontremineff öt milliárd hardi kárpótlást követel. Segítséget kérünk.

Berlin decz. 21-én. *Fényes győzelem.* Haussier generálisnak sikerült első meglepetéséből magához térve a Rothschild és Bleichroeder dandárok segélyével a muszkákat levérni. Kontremineff és Baissejff visszavonulnak; Kurzusinszky tábornok összeszedve a Kredit és Rente hadosztályokat, utána. A tökéletes diadal bizonyos.

Levelezés.

Az alvilági czigányposta a következő levelet hozza szerkesztőségünkbe:

Orkus, (Kávéfóráás.)

Kedves barátom Csicseri Bors!

Jó dolgom van itt. Nem is gondolnád, milyen kedves társaságban vagyok. Igaz, hogy nehezen vagyok el Márkus Pityú nélkül, kit kormányhűsége sajnálatomra a mennyországba segített. Nagy örömmel olvasom, hogy akadt egy budapesti színház, mely előadta darabomat. Csak azt sajnálom, hogy az a fővárosi színház, német színház. »Dieneue Aera« — mit ér a? Mikor kezdődik már a nemzeti színháznál az az »uj aera«, a mikor majd Csikyn kívül más magyar drámairó darabját is előadják. Üdvözöl barátod

Toldy Pista.

„A kertészlány“ és „A kis szórakozott“ egy héten. Erényi Dánielnek öröme telhetik bennök. Gondinet és Lecoeq pedig a távolból pajkosan nevetnek Dániel proféta szent borzadalmain.

Mindkét hölgy kétségkívül a legkisebb qualificatióval sem bír arra, hogy Karácsonyi Guidó erénydíjára a siker legkisebb kilátásával pályázhassék. Nem is nyújt nekik rózsaszoszorút — de annál több rózsabokrétát.

„A kertészlány“ tervét felsőbb leányiskolák számára röviden így lehetne elmondani.

„A kis szórakozott“ -ét pedig így:

De aki idült mogorvaságban szenved, nézze meg mindkettőt. Lecoeq dallamai fölengesztelik a csonttá fagyott szívet, Gondinet ötletei megpukkasztják a melancholiát.

Ilka a pálmái kertészlány annyi tapsot kapott, hogy a sok előrehajlongásban a dereka megfájdult. Kénytelen lesz otthon kiropintani egy kis parázs kopogóssal.

Mihaszna András

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Mán megest lopnak! Ünnepe előtt, ünnepe után, hajnalban, hajnal előtt, de még hajnal után is. Mer az mán alezánc azoknak a bitangoknak. Most meg egy gyűrűs bótort törtek föl és onnand vitték el aztat a sok drága arany hummit. Meg is mondtam a tekéntetes Zsarnaji ur ü melltóságnak, hogy a gézenguzok csak n a g y u r a k lehetnek, mert szegény embernek a maji világban nem fáj a foga arany gyűrűre, se briliántos fülbevalóra, hanem örül, ha száraz kenyere van. Igazat adott a tekéntetes Zsarnaji ur ü melltósága és ki is adta az ordret, hogy szömmel tartsam mind azokat, a kiknek az ujján gyűrűt látok és késérjem be pardon nekü, mer aszondta, hogy aszongya: röndnek muszaj lönnyi!

Helyreigazítás.

Tekéltetes Nemes Nemzetes és Vitézlő

Tikmonyi **Tolyáss Dániel** úrnak
az hohenhámi Esméreték

Doktorának.

s az Eösnemes von Vöröshegy úri**Familia**

hűségeseen tanulmányos

Ispánnnyjának.

Igenis!

*Három kötet (csupa pók)**Kilján uttján kaphatók;**Füzettyeim azon képpen**(»Franklén« nyomja igen szépen.)**Egyébb Mívek tzimjei?**Öszve szedte Szinnyei;**Nem keresi ott héjába'**A »Repertóriumába!«**Üsse markát a nagy lottó!**Megfeleltem.*

Herman Ottó.

CSODABOGÁR.

— Fővárosi magyarság. —

(A Lövész-utczából.)

ITT TÜZNI és VARNIVALO

ELFOGATTIK

GÉPEN

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

M. S. Meg lehet róla győződve, hogy mi az új ötleteket is becsüljük. Azokról ítélve ugyanis, amelyekkel bennünket elhalmoz, ön, úgy látszik azt hiszi, hogy nekünk csak olyanokat küldhet be, melyek már sok sok év előtt, sok sok embernek jutottak az eszébe. — **F. M.** A rajz ügyes. A hozzá való sem rossz. Éreltetjük. — **Sz. L.** Jéles. Kár, hogy olyan ritka vendégünk ön. — **U. B.** Látszik, hogy vér az ő véréből. — **Sznt.** Találó. Megrajzoltatjuk. A másik levelet, mely csak tévedésből jutott hozzánk, megsemmisítettük. — **R. E.** Mint rendszeren, most is került a küldeményben sok használható. — **Sz. J.** Egy piczikét kicsiptünk belőle. A második kérdésre csak a kiadóhivatal tudna megfelelni, mely a reklamált számot legott megküldi. — **K. L.** Az utolsóból lehetne valami. De az olyan, mint a csütörtököt mondott tüszenet. — **M. I.** A végén jól fujja a vén diák. — **Tplcz.** Egyike beváll. — **B. A.** Nem értjük. — „Két golyó“. Egyike se talált. — **Sz. D.** Csak a bölcseségét szeretjük önnek. A költészetét kevésbé. Nem úgy muzsikálnak már manapság. — **Fgs. J.** Hadd pároljon még egy kissé. — **K. M.** Csodálatos lelet! Bemutatódik. — **Nyrgyhz.** Hogy Z—ltn ur is dugdos Esztert, nem fontos. Mert az az Eszt r zsidó lány. — **Hamlet.** Kicsit sok, de hát jó. Ugy is mondhattuk volna, hogy jó, de kicsit sok. Nagyobb részét mindamellet közöljük, sőt még rajzot is készítettünk hozzá. Oly ismerős kézirat! — **Mózi.** A jövő év első számaiban, ha újra megered a diligencia a Sándor-utczán. — „Trv vlt“. Ragyogóra kipingáltatjuk.

En garde!

Baj nem jár egyedül. Mindegyiknek párja van.

Azért is híjják párbajnak.

Nagy szükséged lesz rá, t. cz. publikum, neked is. Azért ideje-korán jöszte az én vivó terembe.

Napestig járja a szurkálás a vicztörrel. Kardlaposság nem gilt — mindent kardélezére hányunk.

S akire az én jeles pisztolyommal rá lősz — az találva érzi magát.

Azért hát gyorsan, élj az alkalommal.

Egy negyedévi kurzus ára 2 frt.

Borsszem Jankó
nemzeti vívómester.

Az 1883. év január 1-vel új előfizetést nyitunk a „Borsszem Jankó“-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:
Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be

A „Borsszem Jankó“ kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.